

[Guldberg.]

opmærksom på, at det er altså en meget væsentlig del af befolkningen, når vi inkluderer dem med egen bolig, som man også gør, og at det i øvrigt også er meget væsentlige områder af dansk aktivitet og erhvervs-liv, som slet ikke i virkeligheden vil kunne bestrides på fornuftig måde uden netop i form af virksomheder af den art, der ligger ind imellem de to.

Jeg vil også gerne sige, at hvis man gik ind på tankegangen om ophævelse af fradrag af renter af privat gæld, så mangler der minsandten også et svar fra SF på den forskelsbehandling, der i så fald vil komme og måtte komme, ganske bortset fra alle omgø-elserne, og jeg tror, finansministeren vil fastslå for 117. gang, at hvad enten man nu synes om forslaget eller ej, så er det meget svært at få det konstrueret.

Men hvad siger man også i SF til den situation, man i så fald ville komme ud i? Altså, der er folk, der kan skaffe sig egen bolig, fordi de har en kapital på f. eks. 100.000 kr.; den kan de skille sig af med ved at købe egen bolig, og så mister de en renteindtægt, men den mistede renteindtægt bliver jo ikke lagt til deres skattepligtige indkomst, så det sparer de altså i skat, mens den, der ingenting har, altså ikke sparer noget — hvis man følger SFs tankegang. Jeg minder om, at det er mange, ikke mindst af de yngre, der kommer til på boligmarkedet — vi havde f. eks. lejlighed til at bese selvbygger- og medbyggerområdet oppe ved Stenløse forleden dag og se, hvordan folk går i gang, og hvad de tager af afsavn på alle mulige andre områder for at kunne få deres egen bolig. Det er rigtigt, at de så stifter en gæld, som de efterhånden prøver af afvikle, men er det også rigtigt med — og vil SF virkelig have det — en sådan forskelsbehandling mellem folk, der ikke har andre muligheder for at skaffe sig egen bolig end den, der her anvendes, og så dem, der på én eller anden måde kan hente pengene og fradrage — i virkeligheden miste — i deres skattepligtige indkomst en renteindtægt, de hidtil har haft? Sandheden om dette er, at det er uløseligt, og at det er at gå uden om problemet, for det rigtige problem ligger på selve inflationssiden.

Man har i forslaget nogle betragtninger om indeksslån. Det er jo åbenbart moderne.

Jeg gør opmærksom på, at indførelse af indeksoptioner — efter alt, hvad jeg kan skønne over hvordan samfundøkonomien faktisk er indrettet i øjeblikket og sikkert langt tid frem — simpelt hen ville betyde en underminering af det øvrige obligationsmar-ked, hvis man ikke laver en begrænset om-sætning. Man kan selvfølgelig lave en be-grænset omsætning, det erkender jeg, men SFs forslag går altså ud på, at der skal kunne handles frit. Men laver man en be-grænset omsætning, er det altså næsten en slags tvangsanbringelse; man ville altså udnytte, at der er nogen, der skal have an-bragt deres penge i realpapirer. Laver man en begrænset omsætning, er man næsten inde på at kunne bestemme vilkårene for disse indeksslån, og hvad er det så andet end indførelse af rentesikringsordning på en anden måde? Det er altså bare at give den et nyt navn, og det vil sige, at man opret-holder den. Og så kommer det spørgsmål, det bliver svært at svare på, synes jeg: vil man så kun opretholde det for en del af bo-ligbyggeriet — det er det, vi har i øjeblik-ket, det er kun for det sociale — eller vil man indføre det for hele boligbyggeriet, som det nærmest tyder på her? Forestiller SF sig så virkelig, at man kan bekæmpe inflationen i Danmark ved at lave en finansieringsord-ning, der gør, at byggeri finansieres forlods af kapitalmassen til en lavere rente end enhver form for erhvervsmæssige investerin-ger? Det kalder jeg minsandten et forslag til bekæmpelse af inflationen. Det kan da ikke være alvor. Så skal det altså få den videre konsekvens — og det kan godt være, SF er parat til det — at man siger nej, alting skal finansieres til en lavere rente end den, der eksisterer i samfundet, vi skal behandles lige godt alle sammen; men hvor kommer man så hen?

Der er i forslaget også nævnt spørgsmålet om en offentlig vurdering, og den del af forslaget har megen sympati i mit parti. Vi beklager, at SF ikke kunne støtte os, da vi sammen med de konservative fremsatte et forslag om kontantvurdering, som i og for sig sigtede i samme retning; det fik ikke den venlige modtagelse, som vi syntes det havde fortjent. Men der er i hvert tilfælde for vort vedkommende ikke tvivl om, når vi taler specielt om dette område og parcelhusområdet, at det har været stærkt medvirkende og er